

# OBEIR LA RAUXA

Carlos Girona



Per diverses circumstàncies que ara no venen al cas, el dia 3 d'abril no tenia dorsal. L'organització havia previst que tots els corredors fessin la prova amb la mateixa samarreta, una de blava dri-fit, amb la marca del sponsor i amb el dorsal personalitzat imprès al pit. Com que el mateix dia de la carrera no les lliuraven va ser el moment ideal per estrenar el uniforme oficial del "Club d'atletisme Les Coves de Vinromà", compostat per pantaló negre i samarreta groga. I així va ser com fent cas omís al risc de pluja vam córrer pels carrers de Barcelona la setena edició de la Cursa dels Bombers.

Sota l'slogan "Fes cas al seny. Obeeix la rauxa" setmanes abans s'anunciava el dia i hora de l'esdeveniment. Es veu que els organitzadors no han escatimat enguany recursos a una activitat que any rere any es supera amb escreix. Te web pròpia [www.cursabombers.com](http://www.cursabombers.com), mitjançant la qual s'informa de les bases, donen pautes d'entrenament i pots veure després les marques assolides, recollides a través del xip

que obligatòriament porta tothom. Cada quilòmetre està degudament marcat i té un rellotge digital on s'informa dels minuts de carrera. Al final del recorregut es rep una bossa amb beguda isotònica, barretes energètiques i un diari esportiu. A més, hi ha instal·lada una carpa on s'ofereix servei de massatge, fisioteràpia, informació i reclamacions. I tot no s'acaba aquí, passats uns dies els participants poden recollir un diploma acreditatiu i un CD Rom del vídeo de la cursa de regal.

D'aquesta manera dona gust participar a una cursa popular, i així ho van acreditar els aproximadament 7.500 bojos (?) que van completar els 10 km de distància. Entre aquests, hi havia velles glòries de l'atletisme (J.M. Abascal), corredors d'èlit (Reyes Estévez, Antonio Reina, Marta Domínguez) i tot tipus de cares desconegudes, de gent anònima: grans, menuts, grups d'amics, minusvàlids, pares, mares, fills, bebès, fins i tot hi havia que corria amb el seu gos. I tots amb un mateix objectiu: passar-s'ho bé. Completava la gentada tot un seguit d'acompanyants que animaven d'allò més, com animaven els diversos grups musicals, el públic en general i els passavolants improvisats.

Un cop finalitzada la prova tothom cap a casa a fer diumenge, amb la sensació de sentir-se bé, amb la satisfacció d'haver fet alguna cosa per la salut, i amb l'alegria d'haver passat un matí de festa. ... I que bona va estar la paella aquell dia!

